

Daar de Gem. Overschie met omstreken rijk is aan plassen en waterkommen, zoo komen alhier vele sterntjes voor en de zwarte sterntjes trachten hier dan ook het een of andere jaar broedplaats te kiezen. Het is sedert vijf jaren, dat ik ze leerde kennen en toch blijven het voor mij nog vreemde vogels, want vaste broedplaatsen kennen ze niet, terwijl ze ook geen bepaalde plaatsen om te broeden begeeren. Een groot moeras tusschen weiland, duinen of heidevelden gelegen, dus daar, waar zich het vischdiefje bij bepaalt, is voor de zwarte sterntjes te klein.

Niet is dit te wijten aan gebrek aan voedsel, want een moeras van 5 à 6 H.A. biedt gedurende de zomermaanden overvloed van kleine vischjes en libellen aan, doch 't is uitsluitend toe te schrijven aan de zwerf- en treklust dezer vogels.

De zwarte sterntjes hebben geen bepaald gebied, wat ook de geprepareerde voorwerpen in het Museum van N. Historie bewijzen.

Verder diene, dat ze twee zomers achter elkander op de „Zestienhovensche plassen” ongestoord hunne jongen hebben grootgebracht, terwijl ze er dezen zomer niet waren te vinden.

De jager Hofland (opzichter der Akkerdijsche plassen, toebehoorend aan den Heer Seurmond) verzekerde mij, dat vijf jaren geleden daar eene groote kolonie heeft gebroed, twee jaren geleden er slechts één paar hun broedplaats had en dit jaar er wederom geen enkele zwarte stern werd gezien.

Ook de tijd van broeden is voor hen vrij onverschillig: we vonden zoowel eieren in het begin van Augustus, als in het laatst van Mei.

Niet zelden komt het voor, dat zij een gedeeltelijk nest maken, het weder spoedig verlaten en er in 't geheel niet meer naar omzien.

Dan is het opgemerkt, dat zij plotseling verschijnen, binnen twee à drie dagen nest maken, vervolgens hunne jongen grootbrengen, om onmiddellijk daarna broedplaats en de geheele streek te verlaten.

Dit alles moet worden toegeschreven aan de zwerf- en treklust dezer vogels en, hiermede in verband gebracht, de weersgesteldheid.

Wat de Heer Thijssse ons in het bekende werkje „Door het Rietland”, op blz. 73 mededeelt over de vernieling van eieren en jongen van rietzangers

door storm, regen en hagelbuien is ook voor de zwarte sterntjes van toepassing.

Niet zelden komt het voor dat de jonge zwarte sterntjes spoedig het nest verlaten en zelfs na 8 of 10 dagen niet meer op de nesten te vinden zijn.

We troffen een nest aan van twee jongen, waar het eene jong zich nog op het nest bevond, terwijl wij naar het tweede moesten zoeken, hetwelk wij ten slotte 30 Meter er van verwijderd vonden. Gedurende de weinige dagen, dat de jongen dan nog gevoederd moeten worden, zien de ouders niet meer naar hunne eigen

jongen om, doch brengen door elkander voeder aan, hetgeen zelfs sterntjes doen, die in 't geheel niet gebroed hebben of wier broedsel om de een of andere reden mislukt is.

Wel zou het wenschelijk zijn, dat er bij deze vogels eene wijziging kwam betreffende hun nestbouw en broedplaatsen, waardoor zij beter bestand waren tegen ons ruw en onvaste klimaat.

Het zou niet zoo vreemd zijn, indien ons land bezocht werd door twee andere soorten en wel Hyd. hybrida en leucoptera, welke beide soorten op verschillende tijden in Midden-Duitschland en Engeland werden waargenomen en geschoten.

Eene voldoening zou het voor mij zijn, door deze weinige regelen eenig meer licht over broed- en levenswijze van het zwarte sterntje te hebben verspreid.

Overschie.

H. A. VAN DAM.

Slimme waterhoentjes, maar nog slimmer menschen.

Het is genoeg bekend, hoe slim de eenden zijn, om hun nest te beschermen. Haalt men de eieren van een waterhoentje uit, dan legt het beestje in dat ledige nest niet de overige eieren. Wel komt het weer terug, als het blijkt, dat een bunzing, of waterrat de eieren heeft weggehaald. Deze roovers maken een gat in den bodem van het nest. De mensch heeft dat opgemerkt en als hij nu zoo'n nest rooft, maakt hij een gat in den bodem. De vogel ziet dat gat als het werk der pasgenoemde viervoetige roovers aan en legt in hetzelfde nest de overige eieren, zoodat de vinder uit hetzelfde nest later de eieren te halen heeft.

Haarlem.

J. VIJVERBERG.